

TORs yttranden

Enklare regler om beskattning av förmån av fri bil m m (Ds Fi 1986:9)

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund (TOR) beretts tillfälle avge yttrande över rubricerade promemoria får förbundet härmed anföra följande.

I förslaget föreslås förmån av fri bil bli värderad till 30 % av nybilspriset året före beskattningsåret för senaste årsmodell av förmånsbilen. Procentsatsen har valts med hänsyn till den privata körningen med förmånsbilen exklusive resor till och från arbetet. I konsekvens härmed föreslås avdragsrätten för sådana arbetsresor slopad. Vissa möjligheter att jämka förmånsvärdet föreslås.

I promemorian föreslås vidare att förmånsvärdet anges på kontrolluppgiften och att avdrag för preliminär skatt göres för förmånen.

Ur de synpunkter TOR företräder hälsas varje förenkling med tillfredsställelse. TOR är medveten om att i ett starkt schabloniserat värderingsförfarande bör möjligheter till jämkning av värdet förefinnas. TOR förutsätter emellertid att dessa möjligheter endast utnyttjas i ytterlighetsfallen och att den schabloniserade värderingen i allt väsentligt blir huvudregel.

Med dessa synpunkter tillstyrker TOR förslaget.

Riksskatteverkets förslag till ändringar i Skatteregisterlagen (1980:343) och Taxeringslagen (1956:623)

Riksskatteverket (RSV) har i två promemorior, PM 1 och PM 2, föreslagit vissa ändringar av rubricerade lagar.

PM 2 innehåller förslag till ändringar i Taxeringslagen vad avser beslutsförfarandet för vissa förenklade självdeklarationer.

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund (TOR) beretts tillfälle inkomma med yttrande över sistnämnda PM, får förbundet härmed anföra följande.

Inledningsvis erinras om att Skatteförenklingskommittén (SFK) i sitt betänkande Förenklad självdeklaration föreslagit en provisorisk särordning för handläggning av besluten för de förenklade deklarationerna innebärande att dessa upptas på en sk taxeringsbeslutsförteckning och att taxeringsnämndsordföranden (To) granskar förteckningen och motsvarande deklarationer och sedan formellt beslutar om taxeringen genom att underteckna förteckningen.

Sedan ovannämnda förslag framlagts och statsmakterna tagit beslut härom har SFK avgett betänkandet Förenklad Taxering. I sistnämnda betänkande har principförslaget lagts om taxering, omprövning och process. Förslaget inne-

bär en total och — ur svensk synpunkt — revolutionerande omläggning av taxeringsorganisationen och beslutsförfarandet i första instans. Förslaget har remissbehandlats och är föremål för beredning inom regeringskansliet. Proposition väntas framläggas inom den närmaste tiden.

Vid remissbehandlingen av förslaget Förenklad självdeklaration riktades viss kritik mot den föreslagna beslutsordningen. Även TOR var kritiskt och ansåg att den borde kunna förenklas ytterligare, dock inte så långt att den skulle undantagas To:s och/eller taxeringsnämndens (TN) bedömning. Sistnämnda fråga ansåg TOR vara av så principiell och betydelsefull art att den inte borde eller kunde tas upp i samband med den förenklade självdeklarationen.

Sedan har — som ovan nämnts — SFK kommit med sitt betänkande Förenklad taxering där bl a To:s och TN:s ställning behandlas och statsmakternas förslag och beslut i den frågan torde vara relativt nära förestående.

TOR anser inte att man nu och i särskild ordning bör föregripa dessa förslag. Med hänsyn till den korta tidsrymd som återstår till 1987 års taxering är det även osäkert om det av RSV i ovannämnda PM framlagda förslaget om delegering av To:s beslutsbefogenheter beträffande de förenklade deklarationerna till enhets- och gruppchefer (vice To) vid lokal skattemyndighet (LSM) kan förberedas i alla delar så att det får tillräcklig säkerhet i hanteringen. Det kan också ifrågasättas om man inom alla 120 LSM kan avsätta granskningsresurser för vice To-uppdragen. Många LSM:s granskare är även unga, nyutbildade och mindre erfarna i taxeringsarbetet. Med hänsyn till detta och då avsikten är att vice To endast skall göra stickprov i materialet föreligger stor risk för att felaktiga deklarationer kan passera utan åtgärd. Dessutom saknas ännu erfarenheter av hanteringen av de förenklade deklarationerna och allt talar således för att To och TN bör bära ansvaret även för de förenklade deklarationerna. Enligt TOR:s uppfattning torde det för To inte vara förenat med några nämnvärda praktiska svårigheter att gå igenom en summarisk taxeringsbeslutsförteckning med åtföljande deklarationer och därvid fatta beslut om taxeringarna. Inte minst mot bakgrund av JO:s restriktiva bedömning av den formella handläggningen av taxeringsfrågor finner TOR den föreslagna ordningen alltför betänklig. Ansvarsfördelningen mellan To och föreslagen vice To kan uppenbarligen också bli oklar.

Mot bakgrund av vad ovan framförts avstyrker förbundet bestämt förslaget.

Reavinst aktier obligationer — Slutbetänkande av kapitalvinstkommittén (SOU 1986:37)

Sedan Taxeringsnämndsordföranden Riksförbund (TOR) beretts tillfälle att avge yttrande över rubricerade betänkande får förbundet anföra följande.

Aktievinstbeskattningen

Kommittén föreslår att den nuvarande tidsgränsen mellan yngre och äldre aktier slopas för aktier som omsätts marknadsmässigt. Den skattepliktiga delen av vinster skall uppgå till 50 % oavsett innehavstidens längd. Även förluster skall vara avdragsgilla till 50 %. Vidare föreslås att anskaffningskostnaden för försålda tecknings- och delrätter som erhållits på grund av aktieinnehav alltid skall vara 0 kr. För aktier i fåmansbolag och andra aktier som omsätts marknadsmässigt föreslås att den nuvarande initialperioden på två år bibehålls.

TOR delar utredningens uppfattning att den nu gällande ordningen för beskattning av aktievinster är svåröverskådlig och praktiskt svårtillämpbar. Förslaget innebär enligt förbundets mening väsentliga förenklingar i många hänseenden. TOR anser emellertid att de skäl som kommittén anfört för att bibehålla initialperioden för vissa aktier inte är tillräckliga för att motivera en särreglering. Med hänsyn härtill och då förbundet anser att aktievinstreglerna bör vara så generella som möjligt avstyrks initialperiodens bibehållande för vissa aktier. TOR vill dock framhålla att det inte varit möjligt för förbundet att bedöma om en bibehållen initialperiod är en fördel eller nackdel för fåmansbolagen. I övrigt tillstyrker TOR att aktievinstförslaget genomförs.

Skuldebrevsbeskattningen

Kommittén föreslår att såväl räntan som värdeförändringar på obligationer och andra skuldebrev skall beskattas som inkomst av kapital.

I betänkandet redovisas tre beskattningsmetoder för skuldebrev. Ur principiell synpunkt anser TOR att en uppdelning av värdeförändringar i en förutsebar del som räntebeskattas och en oförutsebar del som reavinstbeskattas vore en riktigare lösning (utredningens metod I). En sådan metod skulle dock — som kommittén visat — leda till mycket stora problem. Med hänsyn härtill då den av utredningen valda lösningen enligt förbundets mening är enkel och ändamålsenlig tillstyrks att skuldebrevsförslaget genomförs.

Övriga förslag

Förslaget att standardiserade optioner skall behandlas som särskilda värdepapper som reavinstbeskattas ställer sig TOR helt bakom.

Vad avser beskattningen av andelar i skatte- och avkastningsfonder ifrågasätter TOR om det är nödvändigt att ha skilda beskattningsregler för olika fondandelar. En enhetlig beskattning skulle enligt TOR:s mening medföra stora förenklingar. Å andra sidan delar förbundet uppfattningen att möjligheten att utnyttja avkastningsfonderna i skatteplaneringssyfte bör begränsas. TOR gör därför den bedömningen att den föreslagna lösningen är fullt godtagbar.

TOR tillstyrker att den föreslagna utvidgningen av skattemyndigheternas möjligheter att kontrollera försäljningar av värdepapper genomförs.

Vad avser förslaget i övrigt tillstyrks det, ur de synpunkter TOR har att företräda, i allt väsentligt.

Realränteskattkommitténs betänkande Realränteskatt (Ds Fi 1986:18)

Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund (TOR) har beretts tillfälle att yttra sig över rubricerade betänkande. TOR, som begränsar sitt yttrande till de frågor som har samband med taxeringsförfarandet, får anföra följande.

Av betänkandet (sid 193) framgår att "antalet skattskyldiga till realränteskatt kan uppskattas till drygt 4 000". Av dem är omkring 2 000 pensionsstiftelser och lika många företag. Härtill kommer ett tjugotal försäkringsbolag och omkring 150 understödsföreningar.

Skatteunderlaget för pensionsstiftelser, understödsföreningar och livförsäkringsbolag utgörs av genomsnittet av den skattskyldiges på visst sätt beräknade förmögenhet vid beskattningsårets utgång och utgången av föregående beskattningsår. Förmögenhetsberäkningen bygger med vissa undantag på värderingsreglerna i 4 § lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt.

För företag gäller att skatteunderlaget utgörs av "ett genomsnitt av vad som enligt 30 § 2 mom. taxeringslagen (1956:623) skall redovisas som avdragsgilla pensionsåtaganden vid beskattningsårets utgång och vid utgången av föregående beskattningsår".

Vad först gäller pensionsstiftelserna, understödsföreningarna och livförsäkringsbolagen kan inledningsvis konstateras att dessa idag är frikallade från förmögenhetsbeskattning och i ett stort antal fall befriade även från inkomstbeskattning. Som framgått av det föregående utgör taxeringen till realränta en förmögenhetstaxering av i princip samma slag som den till statlig förmögenhetsskatt. Innebörden härav blir att TN måste taxera de skattskyldiga för en förmögenhetstaxering, vilket alltså medför en ökning av TN:s arbetsinsatser. Till bilden hör emellertid, vilket påpekas på sid 204 betänkandet, att det när systemet genomförts endast blir ett förmögenhetsvärde som varje år måste beräknas. Värdet vid utgången av föregående beskattningsår har normalt fastställts vid taxeringen året dessförinnan.

TOR konstaterar emellertid att befattningen med ett visst taxeringsärende normalt inte torde komma att bli särdeles tidskrävande. TOR förutsätter vidare att taxeringen av nu nämnda skattskyldiga kommer att ske i särskilda nämnder.

Vad härefter gäller rörelseidkare som i bokföringen gjort kontoavsättningar gör TOR den bedömningen att taxeringsarbetet inte torde vara särskilt komplicerat. De nödvändiga uppgifterna skall redan enligt gällande rätt finnas tillgängliga för inkomsttaxeringen.

Som kommittén framfört på sid 193 kommer ett genomförande av förslaget att medföra viss arbetsbelastning. TOR anser emellertid att enbart detta förhållande inte utgör hinder för förverkligande av förslaget.

”SRF:s egna kompetenskrav är min garanti.”

De drygt 700 ledamöterna i Sveriges Redovisningskonsulters Förbund ger service åt närmare 100.000 företag över hela landet. Allt från vanlig sifferhantering till kvalificerad ekonomisk rådgivning och medverkan i kundernas företagsutveckling. En service med ansvar och kvalitet.

SRF är en varudeklaration av kompetens. Förutom en avancerad teoretisk och praktisk grundutbildning krävs — för fortsatt ledamotskap i förbundet — en kontinuerlig aktualitetsutbildning på beskattnings- och redovisningsområdena.

Ett tämligen unikt krav i en yrkesorganisation som borgar för hög kvalitet på Redovisningskonsulten SRF.

Redovisningskonsulten SRF finns på de flesta orter. Du finner oss på Gula Sidorna under Revisorer och Redovisningskonsulter, betecknade med Δ .

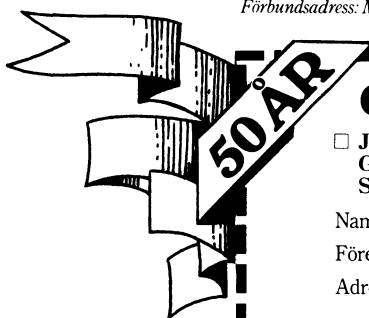

SRF

— företagarens nära rådgivare och samtalspartner sedan 1936.

SVERIGES REDOVISNINGSKONSULTERS FÖRBUND

Förbundsadress: Magasinsgatan 7 A, Box 143, 791 23 Falun. Tfn 023/181 30.

Goda Råd gratis!

- Ja tack, skicka mig broschyren Goda Råd och information om Sveriges Redovisningskonsulters Förbund.

Namn
Företag
Adress

SVERIGES REDOVISNINGSKONSULTERS FÖRBUND

